

Nr 281

Av herr **Lindström**, om avskaffande av ett- och tvåöringar.

Vår nuvarande myntförordning har bestått i det närmaste oförändrad i snart ett helt sekel. Tidigare skedde förändringar på detta område med endast några decenniers mellanrum. Kritik mot vårt alltför stora antal växelmyntsvalörer möter man allt oftare. Den är ingalunda oberättigad. Det är främst handelsanställda och personal inom post- och trafikväsen som ger uttryck åt sitt missnöje.

Femöresmyntet har väl i dag knappast så stor köpkraft som 1873 års ettöring hade. En indragning av våra två minsta växelmyntsvalörer synes därför vara en välmotiverad delreform av vår myntförordning. Inte minst de blinda skulle hälsa en sådan åtgärd med stor tillfredsställelse.

Olägenheterna med att prishöjningar och prissänkningar måste ske i femöressteg kan ju inte vara större än vad ettöresvariationerna var på 1870-talet. Många 10 000-tals timmar värdefull arbetstid skulle därtill sparas för mera produktivt och stimulerande arbete än att sitta och räkna ett- och tvåöresmynt. Om dessa droges in öppnades också möjligheten att prägla ett nytt och mindre skrymmande femöresmynt.

Med hänvisning till förestående får undertecknad föreslå,

att riksdagen måtte besluta hemställa hos Kungl. Maj:t om utredning av möjligheterna att minska antalet valörer av våra växelmynt.

Stockholm den 25 januari 1966

Helge Lindström
